

VILTIS

Lietuvių išeivių jaunimo žurnalas
Rugpjūčio mėn.

Nr. 6 1935 M.

Žiema motutė aplanko Lietuvą.

REDAKCIJA rankraščius taiso savo nuožiūra. Nesunaudotų rankraščių savo lėšomis negražina. Už skelbimų turinį neatsako. Siunčiant Redakcijai korespondencijas, raštus ar laiškus, visada turi būti nurodyta siuntėjo vardas, pavardė ir tikras adresas.

Š A M A D O S

J. FRIZZO BANKINIAI NAMAI.
Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių, už prieinamiausias kainas ir su pilnomis garantijomis.
Rua Mauá, 207 Tel. 4-3345 S. Paulo.

„VILTIES“ ŽURNALAS GAUNAMAS

Luz stoties kioske; José Paulino vaistinėje; prie Centr. Pašto laiptų ir kampo; rusų vaistinėje Mokoje, Menkaičic krautuvėje S. Annoj; „Vilniaus“ krautuvėje, rua Prates, 12; Baužio krautuvėje, rua Carmo Cintra; Kirilausko krautuvės Vila Anastazijoje, pas atskirus platintojus ir Redakcijoje, rua Bandeirantes, 92. SANTOS: S. P. R. stoties kioske.

J. Frizzo & Cía Bankiniai Namai.

Įkurti 1900 m. Rua Mauá Nr. 207;
skyrius rua 15 de Novembro, 41.
São Paulo.

LAIVOKORTĖS ir šamados į visą pasaulio šalis.

PINIGINĖS PERLAIDOS — siunčiame pinigus į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis.

UŽSIENIŲ VALIUTĄ perkame ir parduodame geriausiomis kainomis.

INDELIAI IR EINAMOSIOS SAŠKAITOS Priimame indelius, mokame nuo šimčių ir teikiame knygeles (cadernetas).

Kalbame lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Teikiame informacijas raštu į provinciją.

ANONSAS!

Tautiečiai neužmirškite atsilankyti į «Vilties» S-gos Mokos skyriaus rengiamą «Dariaus — Girėno» salėje 7-IX 35

V A K A R A

kur bus vaidinama, pirma syk São Paulyj, įdomi P. Vaičiūno 3-jų veik. drama «Pražydo Nuvytusios Gėlės». Režisuoja ir vaidinime dalyvauja L. Stanevičius.

Po vaidinimų šokiai. Pradžia 8 v. v., pabaiga 4 val. ryto.

Neužmirškite!

«Vilties» S-gos Mokos Sk.

JAUNIME!

Nepraleisk puikios progos sekmadieniais pasilinksinti ir atsilankyk į Jaunimo S-gos «Vilties» Bon Retiro skyriaus rengiamus

V A K A R U S

pajvairinamus trumpomis, bet įdomiomis programomis š. m. rugsėjo mėnesio 1, 8, 15, 22 ir 29 dienomis L. Namuose, rua Bandeirantes, 92 Nr.

Griežia «Vilties» dūdų orkestras.

Pradžia 7 val. vakaro, pabaiga — 12 val. nakties.

DĖMESIO!

DĖMESIO!

Juko iki ašarų.

Pirma kartą São Pauly, publikos mylimam ir žinomam p. L. Stanevičiui dalyvaujant ir režisuojant, bus suvaidinta š. m. rugpiūčio m. 31 d., V. Petronio labai įdomi ir juokinga 4 v. komedija

„Nepasisekė debiutas“

ir įdomi koncertinė dalis.

Vakaras statomas Mokoj Dariaus — Girėno vardu salėje rua Lithuania, (Coxipo) 13 nr., kur'o pelnas skyriamas žurnalo «Vilties» naudai.

Po vaidinimo šokiai griežiant «Vilties» dūdų orkestrui.

Vakaro pradžia 8 v. vak., pabaiga 4 val. ryto.

Centro V-la.

Leidžia Br. Liet.
Jaunimo S-gos
„Viltis“
Centro Valdyba.

VILTIS

Redaktorius
P. Korsakas.

Lietuvių Išeivių Jaunimo mėnesinis žurnalas -- „Vilties“ S-gos Organas.

1935 metų
Rugpjūčio m.

ADRĖSAS: „Viltis“ Caixa postal 1764, rua Bandeirantes, 92
São Paulo.
KAINA: Metams 8 mlr., pusmečiui, 5 mlr. Amerikos valstybėse — me-
tams 12\$000, pusmečiui 6\$000. Lietuvoje ir kitur metams 15\$000 pusmečiui
8\$000. Atskiras nr. 1\$000.

Nr. 6
Eina 1 metai

Tautos šventės proga.

Rugsėjo aštuntoji — Tautos šven-
tės diena. Ši diena yra prisiminti
mas garbingiausio Lietuvos istorijos
laikotarpio. Prieš penkis šimtme-
čius ta diena buvo skirta Vytauto
Didžiojo vainikavimuisi. Tai Vytau-
to Didžiojo, to galingo Europos Val-
dovo gražiausių mūsų istorijos la-
pų dovana mums. Jo palikuonims.

Pradedant 1930 — Vytauto Di-
džiojo metais, atšventę didžiojo savo
tautos Geniaus 500 metų mirties su-
kaktį, kasmet švenčiame rugsėjo 8 d.
— Tautos šventės dieną. Tuo būdu
mes jungiame dabartį su garbingąja
savo tautos praeitimi, mes semiamės
stiprybės iš praeities.

Vasario šešioliktoji — mūsų val-
stybės nepriklausomybės atgavimo
diena; rugsėjo aštuntoji — mūsų tau-
tos Geniaus, Lietuvos galybės ir
garbės diena! Tą dieną žvegia į
mus palikuonis iš amžių glūdomos
mūsų senelių kraujų šlakštyti Lietu-
vos pilkainiai, visi tautos išvargti
vargai ir skausmai, ir tarytum klau-
sia mus, ar esame tinkami viso to
paveldėtojais, ar taip pat, kaip ir mūsų seneliai esa-
me pasiryžę mirti, bet ne vergauti, žūti ar nugauti.

Iš praeities tavo sūnūs to stiprybę semia,
— giedame Tautos himno žodžius. Taip, gilinkimės
į tautos praeitį, stenkimės, kuo daugiausiai pažinti
mūsų senovę ir ten mes rasime pasisemti dvasiai
stiprybės didiesiems tautos žygiams.

Per aukas ir pasišventimą laisvę laimėje
nuolat turime būti jos sargyboje.

Šiandien dar net ne visos mūsų žemės lais-
vos. Taigi, mūsų visų, visos tautos idealas, vyriaus-
ias troškimas yra išlaisvinti savo sostinę ir trečda-
lį Lietuvos žemių.

Tautos šventė tegu bus ir mūsų savo sąži-
nės perkratymo diena. Pradėkime nuo savęs.

Norėdami tautos šviesėjimo ir tvirtėjimo, rū-
pinkimės patys savo šviesėjimu ir tvirtėjimu, —
sako Dr. Vydūnas.

J. E. Lietuvos Respublikos
Prezidentas

Antanas Smetona.

Peržvelgę savo kasdieninį gyve-
nimą, daug rasime taisytino. Daug
esą vergiškumo liekanų, mažai tauti-
nės savygarbos, besišaknijęs sava-
naudiškumas, nėjautrumas gyvie-
siams tautos interesams ir t. t., ir
t. t. Žodžiu, keliamas šūkis tapkime
lietuviais.

Juk užtiksi šiandien mūsųose
lietuviškų šeimų, kurios namuose
net lietuviškai nekalba, vaikus lei-
džia į svetimas mokyklas ir iš viso
tautos reikalais mažai rūpinasi.
Mums, jauniems, tokie tautiniai
suglebėimai nepavizdys!

Mūsų jaunųjų pareiga sukelti
mūsųose didesnį savygarbos jausmą,
didesnį jautrumą bendriesiems tautos
reikalams, kelti darbštumą, b'aivu-
mą, gražinti į mūsų tarpą užmirštus
gražiausius mūsų tautos papročius,
kurie užleido vietą neva moderniš-

kiems dalykams.

Stipri tautinė savygarba nešis mus pa-
lęsti visų mums primestų svetimybių ir, nusikrėtę jų,
mes tapsime tikrais lietuviais.

Mes, Lietuvos išeivija, esame apsupti sveti-
ma aplinka, slegiami daugų atmosfera. Kitų tautų
kultūra nejučiomis leidžia į mus savo diegus, kurie
ilgainiui prigryja, išbujoja ir pavergia mus. Tokiu
būdu Tautos dalis atskyla, nutautėja. Tad mes
turime parodyti savo tvirtą valią, nepasiduoti jo-
kioms besiskverbiantioms svetimoms įtakoms ir lik-
ti tikrais Lietuvos sūnumis.

Tokios tai kilsta mintys Tautos šventės
proga.

J. K.

* * *

Generolo T. Daukanto ir ponios P. Daukantienės išleistuvės.

Brazilijos lietuviams retai tepa sitaiko proga išvystyti žymesnius Lietuvos žmones: jie čia atvažiuoja arba pravažiuoja retai. Pastaruoju metu Pietų Amerikoje lankėsi buv. Lietuvos atstovas Pietų Amerikai, Ats. generolas p. Teodoras Daukantas.

P. Daukantui besiruošiant išvykti į Lietuvą, Brazilijos lietuvių organizacijų vadovybės sumanė suruošti gerbiamaam svečiui išleistuvės.

Šį gražų sumanymą realizuoti ėmėsi atskira iniciatorių grupė, sudaryta ir «Vilties» sąjungos, «Dr. V. Kudirkos v. mokyklos, lietuvių katalikų Bendruomenės ir ūkininkų draugijos «Grūdas» atstovų, kuriuos sakytos organizacijos įpareigavo. Be išvardintų draugijų iškilnėse dalyvavo ir sporto s-gos «Lithuania» Motos Skyriaus atstovai.

Ats. Generolas T. Daukantas, buvęs Lietuvos Atstovas P. Amerikai.

Š. m. rugpjūčio mėn. 11 lygiai 4 val. p. p. buvo sulaukti gerbiamieji svečiai, p. Daukantas su poniai ir pasodinti už paruošto stalo. Vakarienių dalyvavo gan daug mūsų tautiečių, nes kiekvienas norėjo arčiau susipažinti su generolu Daukantu ir palinkėti jam geriausios kelionės, grįžtant į Tėvynę. Visų nuotaika buvo puiki ir šventadieniška.

Iškilmingą vakarienę atidaro Vilties S-gos garbės narys p. Godliauskas, kuris dėkoja p. Generolui ir poniai už sutikimą dalyvauti labai trumpu laiku paruoštose iškilnėse. Po įžanginės kalbos Vilties S-gos choras koncertinę dalį pradeda Tautos Himnu. Žymūs lietuvių dainininkai pp. Mažeika ir Vinkauskai sudainuoja keletą originalių lietuviškų dainelių. Koncertinei daliai pasibaigus, generolas Daukantas papasakoja savo įspūdžius iš aplankytų užsieniuose (Pietų Amerikoje) lietuvių kolonijų. Per trumpą laiką jis pastebi žymią pažangą Brazilijos lietuvių kolonijoje. Gerbiamaam svečias linki lietuviams stiprėti, tobulėti savo organizaciniame gyvenime, dėkoja už suruoštą atsiveikinimo vakarienę. P. Generolo kalba palydima triukšmingu delnų plojimu ir valio.

Organizacijų atstovai ir pavieni asmenys, atsiveikinimo kalboje iškelė p. Daukanto nuopelnus lietuviybei ir palinkėjo gerb. svečiui daug energijos ir kloties dirbti mūsų Tautos gerovei.

Tautos didvyriu Dariaus ir Girėno dienos paminėjimas.

Š. m. liepos mėn. 21 d., São Paulo lietuvių iškilmingai paminėjo žuvusių tautos didvyrių — lakūnų Dariaus ir Girėno dviejų metų mirties sukaktuvės. Šienu didvyriai savo pasiaukavimu Lietuvai Tėvynei yra užsipelnę visos lietuvių tautos pagarbos ir dėmesio: visos lietuvių kolonijos užsieniuose tą dieną minėjo žuvusius traginga mirtimi herojus Darius ir Girėną. Neatsiliko ir Brazilijos lietuvių: šventei ruošti ir programą įdėrbi Lietuvos S-ga Brazilijoje išrinko specialią komisiją.

Visos lietuvių mokyklos ir atskiros draugijos, atskiruose São Paulo miesto rajonuose, paminėjimus suruošė š. m. liepos mėn. 17 d. 7 val. vakaro.

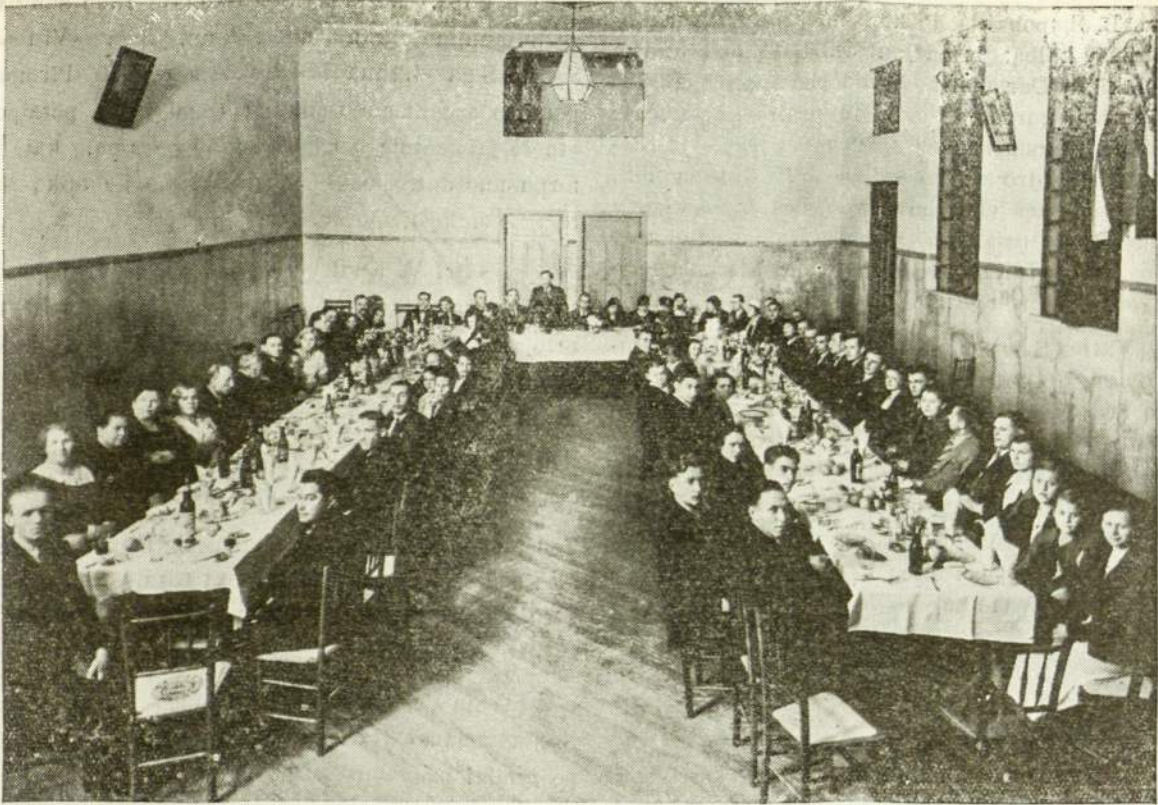
Bendras paminėjimas, ruoštas kolonijos vardu, įvyko š. m. liepos mėn. 21 dieną.

11 val. ryto, šv. Antano bažnyčioje buvo atlaikytos iškilmingos pamaldos. Pamaldas atlaikė ir pamokslą pasakė lietuvių katalikų kapelionas São Paulo, kun. B. Sugintas. Pamaldų metų giedojo jungtinis «Vilties» S-gos choras. Bažnyčioje buvo papuošta katafalka.

3 val. p. p. lietuvių skaitlingai renkasi „Dr. V. Kudirkos“ mokyklos „Dariaus ir Girėno“ salėn, ne triumfališkai sveikinti didvyrius metinėse laimėjimo sukaktuvėse, bet liūdesy susikaupti, atiduoti Jiems prideramą pagarbą, nusižeminti didiems jų nuopelnams mūsų tautai.

Salė gražiai papuošta vainikais ir žalumynais, ypatingai scena. Scenoje dekoruota Soldino įvykis Prieš sceną stovi Dariaus ir Girėno paveikslas, prie kurio skautai eina Garbės Sargybą, paveikslą kairėj pusėj padėtas didelis vainikas su užrašais. Abipus paveikslui stovi «Lithuanijos» ir «Vilties» organizacijų Garbės Sargybos su savo vėliavomis, atiduodančiomis Tautos didvyriams pagarbą. Scenos vidury gražiai sustatytas choras. Lietuvaitės pasiūšusios tautiniais rūbais.

Iškilmingą paminėjimą atidaro ein. konsulo (Tęsinys 4 puslapy.)

Ats. Generolo T. Dūkanto atsisveikinimo žodis, suruošoj Jam pagerbti vakarienėj, S. Paulo lietuvių «Dr. V. Kudirkos» v. mokyklos rūmucse.

Adolfs Ers.

Laikrodīs.

(Tąsa)

Janis pasiliko ir toliau minti linų, o Marė greit užsimovė jo kelnes ir išėjo į antrą trobos galą, kur dar atsidavė šokikų, tabako ir šakalių dūmais. Marė ant suolo paklojo kailinius ir atsigulė. Su Janio kelnėmis ji jautėsi kaip rojuje.

Marė, jausdama apie Janį gražias mintis, užmigo. Dabar ji buvo įsitikinusi, kad Janio iš jos niekas nebeatims.

Pabudęs Placenų Janis, dairėsi ir stebėjosi: kas čia yra? Kur? Ar pas Zirnių Gėlę? Ją jis matė sapne, maloniai, kaip balandžio mėnesio saulutę, apskritą, kaip Velykų margutį. Abu sėdėjo prie vieno stalo ir iš vienos lėkštės valgė kopūstus. Valgė ir negalėjo išvalgyti: kopūstai nemažėjo. Gėlė tik juokėsi. Janis, atmerkęs akis, negalėjo suprasti, kame jis yra. Kaip jis pakliuvo Gėlės lovon? Matyti užuolaida, laikraščiais nulipdytos lubos, nubaltintos sienos su blakių dėmėmis ir prie sienos

gulinti atdara skrynia.

Aha, Gėlė ją paliko atdarą, kad Janis galėtų pamatyti jos kraitį. Ten, aišku, tūksi ir auksinis laikrodėlis.

— Greit visa tai bus mano. Kai tik paįmsi Gėlę, — džiaugiasi Janis, kaip savo namuose. Stai ga Janis pagalvojo apie savo laikrodį: kelinta valanda dabar galėtų būti? Jis griebė už kelnų kišenės. Po perkūnų, — kur kišenė? Pakėlęs nuo priegalvio galvą, žiūrėjo į savo kojas. Janis sustingo, tryčėn akis, kėtojo rankas. Ar tik jis nesapnuoja? Kierio tos kojos? Tai ne jo, nes ant jų užmautos raudonos kelnėlės. Janis aiškiai atsiminė, kad jis turėjo druožetas kelnes. Janis koją palietė pirštu.

— Po velnių! Tai mano koja, — atsiduso jis. — Bet kelnės ne mano. Kišenė, kišenė, kišenė... Kišenės nėra. Kur laikrodīs? — sušuko išbaęs Janis ir iššoko iš lovos.

Jis nebežiūrėjo į savo kelnes, bet akimis rijo visą aplinkumą ieškodamas laikrodžio: pakėlė priegalvį — nėra; pakėlė vieną ir antrą čiuzinio galą — moteriškos kojines ir skarmalai, žiūrėjo po lovos du batukai ir senas, nulaužtu kotu, arbatinis šaukš

pareigas B. Steponaitis. P. konsulas pasako turinimą, vaizdžią kalbą: jis pažymi didelį Tautos didvyrių — lakūnų Dariaus ir Girėno pasiaukavimą Tėvynės garbei, nurodo į juodviejų pasiryžimą nugalėti Atlantą, išgarsinti mūsų sparnuotas jėgas ir Lietuvos vardą. Antroje savo kalbos daly kviečia lietuvius prie didesnės vienybės, drausmės ir susiklausymo, ragina juos palaikyti tamprus ryšius su gimtuoju savo kraštu, šalinti iš savo tarpo visas asmeniškai nesantaikas ir rasti bendrą, lietuvišką kalbą.

Vilties S-gos choras padainavo keletą lietuviškų dainų, o šitos draugijos orkestras pagrojo gedulingą melodiją. Iš eilės sekė ats. kap. p. Juozo Čiuvinsko paskaita, apibudinusi didvyrių biografiją ir jų garbingą žygį. Paminėjimas buvo labai iškilmingas. Visi dalyviai buvo apgaubti didelio liūdesio, o kai kurie šluostėsi gailias ašaras. 7 val. vak. paminėjimą baigė mūsų Tautos Himnu, lietuviai aplėido Dariaus ir Girėno salę.

* * *

Dr. Vinco Kudirkos v. rūmai.

Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 17 metų snaktuvių proga, š. m. Vasario 16 d. buvo atidaryti dar nevisai baigti statyti «Dr. V. Kudirkos» v. rūmai, tirštai lietuviais apgyventame S. Paulo Mokos rajone. Balandžio mėn. 1 d. «Dr. V. Ku-

dirkos» v. mokykla persikėlė į senai laukiamą nuosavą patalpą. Be mokyklos rūmuose rado sau pastogę ir jaunimo organizacijos: Jaun. S-ga «Viltis» ir Sporto S-ga «Lithuania» Mokos skyriai. Pirmosios jaunimo organizacijos buvimas mokyklos patalpose, atnešė jai moralę bei medžiaginę paramą, kai tuo tarpu nuo antrosios — mokyklai jau keliolika kartų teko nukęsti moralis smūgis.

«Dr. V. Kudirkos» v. mokykla virš pusšimtų metų vargo svetimose brangiai apmokamose nuomojamose patalpose. Kiek kartų teko dėl nepatogumų gabenti mokyklą iš vienos vietos kiton. Toki dažni mokyklos kilnojimai buvo kartu jai materialiai gan nuostolingi. Visi šie sunkumai teko pergyventi šios mokyklos mokinių tėvams.

Todėl vienintėlis buvo šios mokyklos tėvų troškimas sulaukti nuosavą mokyklai patalpą. Tuo reikalu Komitetas ilgai rūpinosi, dirto, kol galutinai susilaukė.

Šis klausimas, po atidarymo antrų «Dr. J. Basanavičiaus» v. rūmų V. Anastasioj, mokiečių tarpe žymiai pagyvėjo.

Tėvų Komitetas visur ėmė kiek galėdamas kelti nuosavų rūmų įsigijimo reikalingumą Mokos rajone. Tam buvo sutikta ir priešingų nuomonių.

(Tęsinys 12 puslapy.)

tukas, batukus iščiupinėjo ir iškratė; žiūrėjo sienos plyšiuose, nžpečkyje; užuolaidą atitraukęs, įėjo į kitą kambarį, kur stovėjo skrynia, stalas, suolas ir kibiras. Janis visur apžiūrėjo, bet laikrodžio nerado. Dabar laikrodį jo akyse švietė, kaip akinanti saulės šviesa. Apie nieką daugiau nebegalvojo. Net apie kelnes nebegalvojo. Viską užmiršo. Nebegalėjo atsiminti, kas vakar nutiko. Pagaliau atsisėdo, susiėmė galvą ir valandėlę pagalvojo.

— Ar tik vakar nepalikau namie? Kaip tai įvyko? — Janiui viskas atrodė paskendę kaip migloje.

Jis pasižiūrėjo į savo kojas ir sustingo.

— Tuoj įeis Gėlė. Kaip aš atrodau? — Janiui pasidarė baisu. — Čia, kažkas nepaprasta darosi. Reikia slėptis, bėgti, bėgti ieškoti kelnių. Namai! — Mintys, kaip žaibai, blykėjo.

Instinktas mokė, kas daryti. Janis atidarė langą, nepastebėtai išsoko per daržą ir per tvorą, toliau ežia, grioviui, pro savo daržinę atsidūrė savo namuose.

Stancelių Ignatas pasakojo, kad matęs lau-

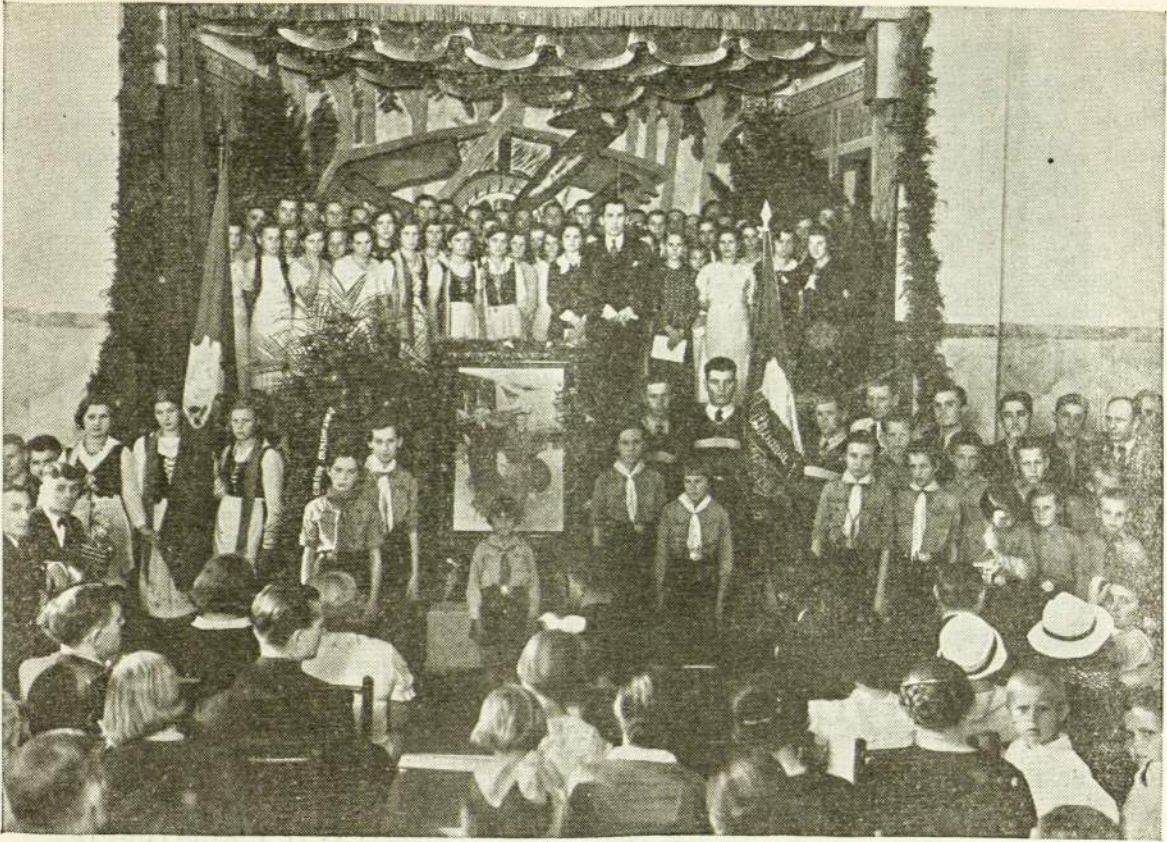
kais bėgant keistą, raudonomis kelnėmis, žmogų.

Kai saulė pradėjo šviesti tiesiog veidan. Marė nubudo. Buvo jau po pusryčių. Šinndien, antrą švenčių dieną, motina prižadėjo pašerti gyvulius. Tad galma buvo ilgiau pamiegoti. Marė staiga dingtelėjo mintis apie Janį. Kad tik nebūtų pabudęs ir pastebėjęs, jog ne visi drabužiai. Tai būtų baisu. Ji griebė už Janio kelnių kišenės ir ištraukė laikrodį. Jis buvo gražus ir sunkus, rodė jau pusę devintos. Marė laikrodį laikė kaip savo. Juk nebe toli vestuvės. Janis jau nebeišbėgs.

— Reikia keltis, reikia keltis, — kalbėjo ji, nusimaudama Janio kelnes. — Pasižiūrėsiu, kaip išsimiegojo Janytis. Greičiausia dar ir dabar apie mane sapnuoja.

Marė tyliai atidarė duris ir klausėsi. Tyla. Dar miega. Pirštų galais ėjo toliau. Tyliai padėjo kelnes ant suolo ir po to pro uždangos kraštą žiūrėjo, kur Janis miega.

— Vaje tu mano, Janio nėra! — sušuko Marė, pamačiusi tuščią lovą. Ji apsidairė, bet Janio nebuvo nė kvapo. (Bus daugiau.)

Brazilijos lietuviai mini Dariaus ir Girėno tragingos mirties 2 met. sukaktuves.

Parinktos Mintys.

— Kiekvieno žmogaus gyvenimo uždavinys gimsta kartu su juo.

— Šio pasaulio įstatymai nesikeičia, kol juos kas pakeičia.

Juodžiausioje žemėje auga gražiausios gėlės, o iš uolų veržiasi padangėn dailiausi ir stipriausi medžiai.

— Ne kiekviena nelaimė, kuri mus sutinka yra smūgis, o anksti sutikdamos mus sunkenybės dažnai esti palaiminimu. Nugalėtos sunkenybės ne tik moko, bet parengia mus į būsimas kovas.

— Nėra abejonės, kad šiandieninės kultūros vadaai yra žmonės, kurie pradėjo karjerą būdami beturčiai vaikai.

— Tikriausias protingumas yra padarytų sprendimų nekeitimas.

— Žmonėms pajėgų netrūksta — jiems trūks ta tvirtos valios.

— Kas pasiryžo laimėti ar žūti, tas retai esti apgaletas.

— Ar pakankamai esi prisirišęs prie gyvenimo?

— Visas amžius neįstengs atlyginti niekais praleistos vienos minutės.

— Jaunų metų žmogus gali būti senų vaikų, jeigu nepraleido laiko veltui.

— Į darbą, kurį mėgstame, keliamės anksti ir imamės jo noromis.

— Tegu tavo akys žiūri tiesiai priešais, nesikreipk nei dešinėn nei kairėn.

— Didžiame amžių laikrodyje yra tik vienas sakinyss «dabar».

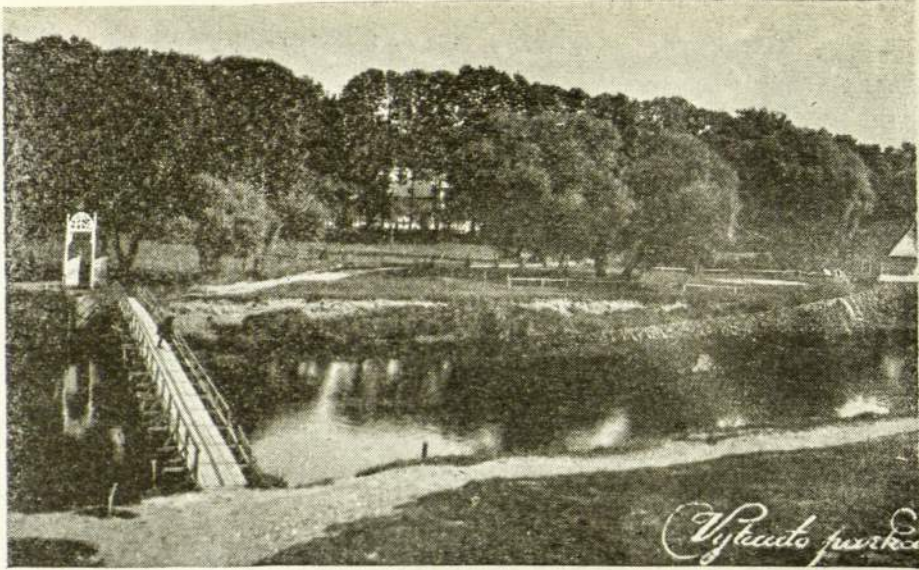
— Dažnai per ilgai galvojame: kada reikėtų pradėti, tada jau esti per vėlu.

— Palaiminti tesie linksmumą teikiantieji.

— Darbas yra pasilinksminimas fiziškuose skausniuose.

— Būk sau draugas, tuomet ir kiti bus tau draugai.

— Savigarba tai visokios doros kertinis akmuo.

Ramus, bet pilnas psl pėių, Nevežis plaudžia mūsų šalį...

Ivairenybės.

ŽVAIGŽDĖS, KURIOS 30.000 KARTŲ STIPRIAU
SVIEČIA UŽ SAULĘ.

Šiuo metu Klevelande, Amerikoje, vyksta visuotinas amerikiečių astronomų kongresas. Jame laikė pranešimą Harlowo observatorijos direktorius Harlon Čaplei apie «žvaigždžių dangaus katalogą». Pranešimas sukėlė didžiausio kongreso dalyvių susidomėjimo.

Pasirodo, kad tasai katalogas apima kol kas tik vieną trečdajį dangaus skliautų ir apibūdina 125 oro saulės sistemų. Kiekvienoje tų sistemų skaičius žvaigždžių nustatomas, maždaug 30 milijardų. Palyginti su dauguma tų žvaigždžių mūsų saulė yra menkas kūnelis. Jau dabar surasta grupė žvaigždžių, kurių kiekviena 30.000 kartų stambesnė ir smarkiau šviečianti už saulę.

Tačiau nežiūrint visų tų didelių skaičių, prof. Čaplei nuomone, mūsų laikų astronomai tebėra dar tik «kosmoso» angoje, nes kad ir galingiausi teleskopai ir pačios tobuliausios foto kameros menkai ką gali kol kas apimti. Todėl, jo nuomone, astronomams dar lieka plati slaptų dangaus reiškinų tyrinėjimo dirva.

PAŠTO RAKIETA.

Prancūzų aviacijos ministeris davė leidimą daryti bandymus su pašto rakieta, kuri bus leidžiama iš Anglijos Prancūzijon. Bandymai, padaryti šią vasarą Anglijos pakraštyje, Brartono mieste, davė puikius rezultatus.

Rakieta per vieną minutę turi nuėkti 33 kilometrus. Tam tikrame atstume iš jos turi iškristi parašutas, prie kurio prikabinamas maišas su korespondencija. Maiše gali tilpti iki 12.000 laiškų.

NEUŽŠALANTI UPĖ ŠIAURĖJE.

Šiaurės Sovietų laivyno kapitonas Anufrijevovas patiekė įdomių žinių apie ežerus, kurie guli netoli Penegos upės, Sovietų Rusijos šiaurėje. Taip kokia 10 kilometrų nuo Kulos kaimelio, aukštyne upe guli apie 11-ka ežerų. Tačiau net tuo laiku, kada ežerai padengti ledo, čia pat įtekanti upė Baltoji, kokia 14-ka kilometrų nuo Pinejos miesto visai neužšala. Vanduo upėje tiek šiltas, kad net laukinės antys ir žiemai iš čionai niekur nelėkia.

LAIŠKAS, UŽ KURĮ MOKAMA 15.000 FRANKU.

Savotiškos rūšies rekordą paėmė viens laiškas, kuris apkeliavo aplink pasaulį ir grįžo pas siuntėją. Tasai laiškas buvo pasiųstas 1922 metais iš Rovno miestelio, Lenkijoje, į Braziliją.

Tačiau laiško gavėjas tuo laiku pervažiavo į Šiaurės Amerikos Valstybes, ir laiškas jo Brazilijoje nerado. Tada laiškas buvo pasiųstas į Šiaurės Ameriką, bet ar neteisingai buvo nurodytas adresas, ar jis kai kur bendrai nusimetė pašte, bet, šiaip ar taip, laiškas klaidžiojo po pasaulį 12 metų, ir per Japoniją bei Sovietų Rusiją, grįžo šiomis dienomis į Rovno miestelį. Pasirodo siuntėjas laiško jau spėjo numirti, ir laiškas su daugybe pašto antspaudų ir parašų įvairiausiomis kalbomis, atiduotas jo sūniui.

Dabar už šio laiško voką vienas kolekcionierius siūlo 15.000 frankų.

Br. Liet. Jaunimo S-gos «Viltis» B. Ro iro sk. dūdų orkestras. Vidury sėdė S-gos C. vald. pirm. V. Godliauskas, jam iš kairės ork. vedėjas p. H. Budrevičius.

GELEŽINIS MEDIS.

Tolimuose SSSR Rytuose netoli nuo Psekhto Kul-Aha ežero pakrantėje rasti šeši «geležiniai medžiai». Šiame ežere seniau buvo vario liejimo fabri kai. Rastų «geležinių» medžių, pačio didžiausio jų diametras — 3 metrai. Sovietų Rusijos archeologo Masson samprotavimais, rastųjų medžių amžius gali siekti net iki pusantro tūkstančio metų.

Čionai pat neperseniausiai rasti Chanko mies to griuvėsiai.

«Geležinis medis» skiriasi nuo paprasto ke paprastai lėtu augimu, pavyzdžiui net 150 metų me dis diametre teturėti gali tik 30 centimetrų.

Tokių medžių mediena skiriasi nuo paprastų ypatingu masyvumu, smulkia sudėčia ir švarumu. Geležinio medžio bruseliai skęsta vandenyje.

LAUKINIAI ŽVĖRYS DIDŽIOSE PARYŽIAUS KRAUTUVĖSE.

Tarp kitų vestuvinių dovanų, graikų princė se Marina gavo du liūtukus pintinėse su juostomis. Mada plėšriesiems dabar, matomai, pradeda plėstis Eurooje. Didieji Paryžiaus magazinai Kalėdoms jau atidarė pas save ypatingus skyrius, kur parduodami reti žvėrys ir paukščiai.

Chameleonai, maži krokodilai, tritonai, aukso fazanai, salamandros, kinų žuvys, Siamo katės — visus šiuos ekzotinės faunos atstovus palyginti už nedidelę kainą galima nusipirkti didžioje Paryžiaus krautuvėse.

Dabar galima tokių scenų matyti Paryžiaus

universalinėse krautuvėse:

— Aš norėčiau nupirkti, nedidelį leopardą, tokį kaip pas Žozefiną Bekes.

Ir pardavėją tatai nei kiek nenustebina:

— Palikite savo pavardę ir adresą. Per 48 valandas mes tamstai pranešime.

— Vadinas, pas jus galima pirkti ir liūtus, ir kengūras ir briedžius?...

— Kiek tik jūs norite... Bet mes parduoda me tik ką gimusius gyvulėlius.

* * *

Juozas Petraitis

Gamta motutė

Siūbuoja, liūliuoja apžėlę laukai,
Ir, triška pavasario saldus juokai,
Jie širdi kutena, gaivina žmogaus,
Kai šypsos saulutė iš aukšto dangaus!

Ji meilės, gyvybės čia beria monus,
O, jausmas širdyje nubunda kilnus!
Ir nori myluoti, bučiuoti laukus, —
J širdį suglėbti tuos saldžius juokus.

Dainomis lakštučiu ir vyturiu
Ir saldu tą kvapą darželio gėliu!
Kaip gera, malonu gyventi čionai,
Vien trokšti to džiaugsmo, svajot amžinai!

Cia laimę skaisčiausią pajunta žmogus,
Užmiršta kiekvienas savuosius vargus,
Juk gamta motutė visus mus pamylė,
Jos meilė beždžiu — švelnutė ir tyli!

Ji kužda meilingai žmogaus širdyje,
Kai meilės balsamas pasklis gamtoje!

Pavasario saulė prašvito meiliai...

Ir menkame kūne dvasia gali galingai pasireikšti

Kas yra genijus? Tai kūrybiškų jėgų žmogus, kuris ką nors naujo, nepaprasto sugeba sukurti. «Talentas kala, genijus kuria», sako R. Saumanas. Genijus visada netoks, kaip kiti žmonių tipai.

Genijus iš Apvaizdos rankų išeina visada ypatingesnis, negu visi kiti. Nors jis gyvena tame pačiame pasauly, kurį mes matome ir kuriame patys gyvename, bet jis žvelgia į jį ir pergyvena palyginti aštriau, stipriau ir giliau, kaip mes. Talentas gali suprasti genijaus sukurtą pasaulį, kuris duoda pasaulini visada savo pasaulį; jis gali veikalą suprasti, pasisemti iš jo meno, pasekti jį.

Tokie vaizdingi genijai, kaip Bocklinas, Klimtas arba Gogolis, gamtą taip galėdavo įsivaizduoti, kaip niekad jos nebuvo matę.

Bachas, Beethovenas, Vagneris sukūrė tokią muziką, kad jos tuoj buvo žinomos kaip Bacho, Beethoveno ir Vagnerio muzikomis. Didžiuosius genijus — rašytojus parodo jų stiliai.

Bet kada genijaus veiklas spinduliuoja ryškumu, kada iš jo trykšta sveikata ir jėga, jis nieko nemena apie sumenkusį genijų kūrybos proceso metu.

Genijus tai dažniausiai įvairiais netobulumais apkrautas žmogus. Atrodo, lyg pati gamta tyčia apkrauna genijų keista našta, kad galėtų jį akinyti tokios kūrybos užsimojimus.

Todėl tik tų neužmirštamų veikalų genijai —

kūrėjai su trūkumais, su defektais, todėl t.k. Šileris, Beethovenas, Vagneris šių veikalų, kūrybos eigoje buvo daugiau sergą, negu sveiki. «Nėra genijaus be defektų!» — tai lyg ir gamtos dėsnis, kuris pavydi kiekvienam genijui didžios sveikatos, patogumų, gyvenimo džiaugsmų ir tinkamo kūno išsiritu liojimo.

Demostenas mikčiojo, Pope buvo kuprotas, Cezaris, Napoleonas, Paulius, Mohamedas, Dostojevas kis ir Helmholtzas buvo epileptikai. Spėjama, kad Aleksandras Didysis ir jo tevas Pilypas Jonsonas buvo pusiau arkli ir skrupulatai, Carlyle turėjo blogą virškinamąjį traktą, Baironas šlubavo, Charles Lambas kai kurį laiką buvo pamišęs. Jo sesuo Marija, pagarsėjusi veikalų autorė «Tales from Shakespear», vienu savo pamišimo momentu nudūrė motiną. Toks sesers poelgis išvarė iš proto Charles ir turėjo atsidurti bepročių namuose. Pasveikęs vėl kartu gyveno su savo seserimi, nors abu vienas kitą bijodavosi, kad užeidavo pamišimo momentai.

Genijų džiovininkų buvo nedidelis būrelis: J. Locke, Valter Skotas, Volteras, Šileris, Shelley, E. Browning, Thoreau, Emersonas, Poe, Šopenas ir Heine, (jie sirgo tuberkulozu). Havelock Ellis, Catherina Mansfield, Eugen O'Neill, Anton Tschechow, Maxim Gorkj ir dar keletas iš naujausių laikų turėjo ar turi kovoti su šia liga.

Robert Louis Stevenson, autorius «Turtų sala» nuo pat kūdikystės sirgo aštriu kataru ir gerklių bronchų uždegimu, — net buvo bestovys ant mirties slenksčio.

Mykolas Angelas atstumiančio baurumo, Lichtenbergas ir Kantas kentėjo dėl nugarkaulio iš

krypimo. Bismarkas, tas teutoniškos jėgos vyras, kurį laiką sirgo neurastenija.

Rosi, Schopenhauerį ir Strinbergą kankindavo įvairiausios iliuzijos. Listas buvo turtingas, bet ne patenkintas, nusivylęs.

Egon. Friedelis, įdomios kultūros istorijos pirmame tome kalba apie sergančius genijus, bet tuo pačiu kalba ir apie didingą jų pajėgumą, jis kalba apie sveikus genijus, kaip tik tuo metu, kada jie serga, atrodo kaista, bet...

Apkūščiau čia minėtas Loujs Stevenson, kurio „Dr. Jekyll ir Mr. Hydesei“ plačiame pasaulyje populiarus, rašė 54 metus būdamas chronišku invalidu ligos prirakintas prie lovos. Jis sakydavo: O vargšas aš, kaip sunkiai beatsidūstų, ir kaip drebu jau visas, ir kas iš manęs bėpaliko, tik klumpantis šešėlis, tik likučiai žmogaus. Bet aš dar nenoriu, negaliai pasiduoti!“.

* * *

Žmogus is gretimųjų durų

Newton Chance (Nuotykių apysaka).

Aš neturėjau jokio noro jį užmušti. Tai buvo nelaimingas atsitikimas.

Mano tikslas buvo sumušti ir tiek, kad jis sutiktų palikti mus ramybėje. Bet, jis nedavė man laiko, net suduoti jam... krito negyvas, vos tik aš smarkiai patraukiau jį už apykaklės.

Kai aš vedžiau Mary, aš žinojau, kad ji jau yra ištekėjusi. Bet jos pirmasis vyras pabėgo su kita prieš ketvirtą metų ir nuo to laiko nebesirodė. Mes abu manėme, kad jei jis lig šiol negrįžo, tai ilgiau laukti nebėra prasimės ir surizikavome. Praslinkus metams po mūsų vestuvių jis atsirado. Tai nieko nereikšmia, kad jis paliko ją penkiems metams neaprupintą, beveik badaujančią. Teisme panašūs argumentai reikšmės neturi. Frankas buvo jos vyras, aš — taip pat. Tad Mary turėjo du vyrus. To kia tai buvo padėtis, kurioje mes visi trys atsidūrėme. Nesimatė jokios išeities.

Frankas neturėjo jokio noro atgauti savo žmoną. Jis ją pamatė visai atsitiktinai ir sekė ją iki pat namų. Jis pamatė iš šių vedybų jis galėsias padaryti biznį. Įstatymai buvo jo pusėje ir jis nutarė tuo pasinaudoti. Buvo nusistatęs iš manęs išlupti 500 svarų.

Penkis šimtus svarų iš manęs, paprasto automobilį pardavė. Po veinių, iš kur arba iš ko aš galėčiau gauti tokią sumą?

11 O jei aš jos negaučiau, tai vieno mūsų laukė kalėjimas.

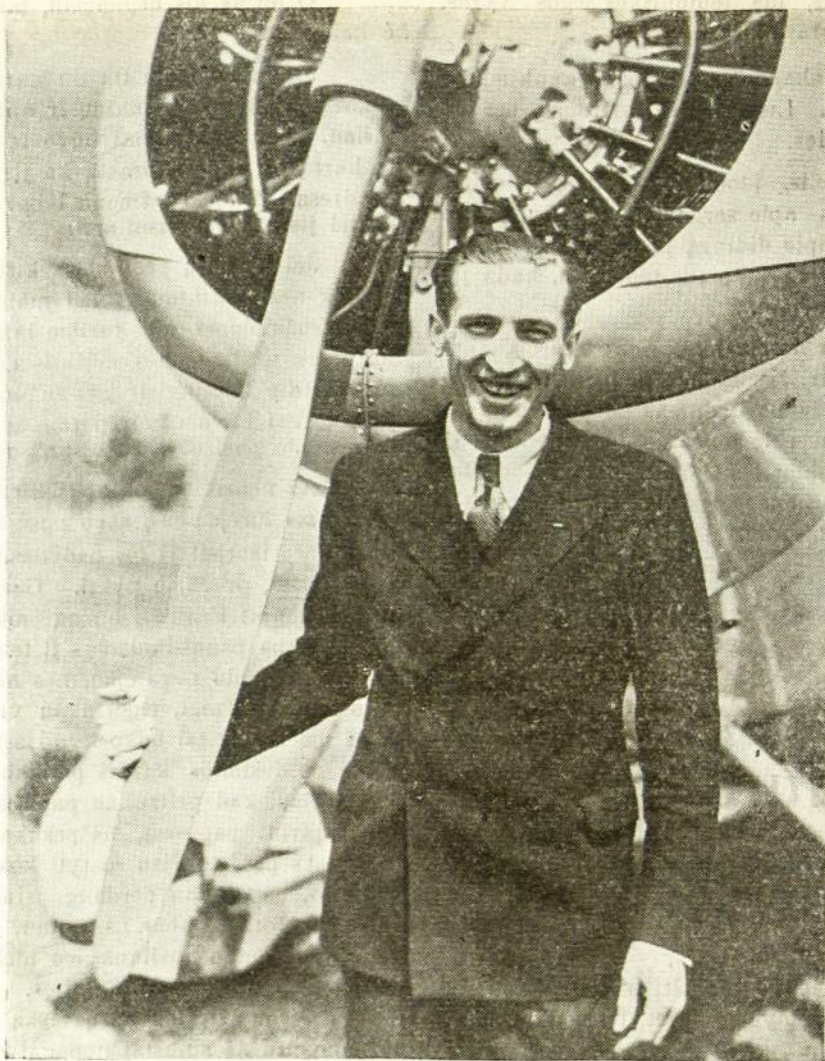
Jis mane matė tik du kartu. Pirmą kartą — kai sekė Mary iki namų ir antrą — kai aš jį užmušiau. Abu susitikimai buvo tą pačią dieną. Pirmą kartą jis davė suprasti, ko jis nori ir paliko savo adresą. Mūdu su žmona labai nustebome, sužinojė, kad jis gyvena visai arti.

Jei jis būtų pasirodęs kitu laiku, mes gal būt tiek nesijaudintume. Bet matote, tik prieš savai tę mes sužinojome, kad turime laukti šeimos padidėjimo. Jis, užklupo mus netikusiu momentu. Mes buvome taip laimingi ir gyvenimu patenkinti. Praeitais vargai buvo užmiršti ir mes laukėme šviesios ateities. Jo pasirodymas viską suardė.

Aš nemačiau jokios išeities. Šis prakeiktas šantažistas turėjo teisę savo pusėje, ir man buvo ne aišku, kaip išbrįsti iš tos padėties. O negalėdamas rasti išeities, pradėjau pykti. Gerai supratau, kad turiu užčiaupli Frankui burną arba sumokėjęs jam pinigų, arba pagąsdindamas jį teismu. Mokėti pinigų būdu negalėjau, nes neturėjau nė vieno cento laisvo. Taigi, pasirinkau vienintelę išeitį kurią aš mačiau ir tai buvo kvailas sumanymas. Buvo jau po dešimtos, kai aš palikau Mary namie. Jai aš pasakiau, kad pritrūkau papirosų. Bet išėjęs, vie toj eiti pirkti papirosų, aš pasukau į Manon Road Nr. 1. Aš pats turėjau matyti kokį beprotišką darbą darau, bet buvau per daug įsiūtęs, kad galėčiau šalčiau galvoti. Dabar aš matau, jei aš jo nebūčiau užmušęs, iš mano apsilankymo nieko nebūtų išėję. Nes jei aš jį būčiau tik apkūlęs, jis būtų mane pa traukęs teisman ir ten būtų viską išpasakojęs. Bet tuo momentu aš apie tai nepagalvojau. Vienintelis dalykas, ko aš tada troškau, buvo, neleisti sudarkyti mūsų gyvenimą.

Namai Manon Road atskirti viens nuo kito geležinėmis tvoromis. Prie durų Nr. 3 stovėjo vyras ir rūkė pypkę. Durys užpakaly jo buvo atidarytos ir kai ašėjau taku į Franko butą prieškambario šviesa aiškiai apšvietė mane. Buvo pusė vienuoliktos, kada aš pabeldžiau į Franko duris. Jas atidarė jis pats. Jis atrodė labai nustobęs matydamas, kad aš, netardamas nė žodžio, atsiduriau jo salone. Jis įėjo paskui mane. Tur būt, baisiai atrodžiau, nes, pamatęs mano veidą šviesoje, Frankas pabalo, išsigando, lyg nujausdamas, kas jo laukia.

Stovėdamas tarp durų ir jo, aš pradėjau kalbėti, ko aš atėjau. Bet jis, išgirdęs pirmuosius mano žodžius, toliau nebelaukė ir staigiu šuoliu šoko prie telefono. Aš sugriebiau jį už apykaklės ir trūktelėjau atgal. Tada man neatrodė, kad tas truktelėjimas būtų stiprus, nes iš susijaudinimo buvau beveik pamišęs. Iki to momento aš niekada nemačiau mirusio žmogaus, bet kai tik jis nusileido ant kilimo, aš supratau, kad jis negyvas. Ir tuo pat momentu mano jausmai nurimo.

«Lituanicos» pralaimėjimas įkvėpė ryžtumą Sparnuotam Lietuviui leit. F. Vaitkui
įveikti kląstingąjį Atlantą.

Aš iš karto supratau, ką padariau ir supratau, ką padariau ir supratau savo darbo pasekmes. Bet aš tuojau supratau ir kitas aplinkybes. Visų pirma — namuose aš nebuvau daugiau, kaip porą minučių; per tą laiką spėjau ištarti tik keletą žodžių; jokio daikto nepaliečiau, išskyrus Franko apikaklę ir svarbiausia, visą laiką buvau su pirštinėmis.

Namuose nesigirdėjo jokio garso, tik gretima me bute trinktelėjo uždaromos durys. Franko buto durys buvo visą laiką nerakintos ir išeidamas aš palikau jas atviras. Manon Road nesimatė nė gyvos dvasios, kai aš apleidau Franko butą, bet vis dėlto aš taip skubėjau namo, kad visai užmiršau apie pa pirosus.

Aš ilgokai užtrukau ir tai privertė mano žmoną susirūpinti. Bet šiuo momentu ji per daug buvo susirūpinusi Franko pasirodymu, kad galėtų

galvoti ir kalbėti apie ką kitą. Todėl man grįžus ji vėl pradėjo kalbą apie Franką ir jo pasirodymo pasekmes. Bet aš jai neleidau kalbėti, prašydamas nusiraminti.

Tą naktį miegojau geriau, negu paprastai gal dėlto, kad jaučiausi vėl laisvas žmogus. Rytą pabudau apie šeštą ir, gulėdamas lovoje, aiškiai prisiminiau, kas atsitiko vakar vakare. Aš nejučiau nei sąžinės graužimo, nei baimės tik turėjau kažką naują ir keistą ūpą. Frankas buvo negyvas. Aš jį užmušiau. Bet kas galėtų pasakyti, kad tai aš padariau? Kas gali pasakyti, kad Frankas mane žinojo? Niekas. Vakare vakare jis sutiko Mary visai pripuolamai ir pasekė ją iki namų. Jis net mano pavardės nežinojo. Aš galėjau jaustis ramiai, kaip nekalciausias žmogus.

(Bus daugiau).

Paskutiniai mirštančio žodžiai

Mažmožiai, kuria's rūpinasi prieš mirtį dideli žmonės.

Paskutiniai žodžiai... Mes pripratę, kad gar-
sūs žmonės kalbėtų reikšmingai. Ir pagalvosim, kad
jau mirdami jie kažką y atingo turi pasakyti. Bet
atsirado vienas žurnalistas Traichlingeris, kuris su
rinko garsiųjų žmonių priešmirtinius posakius ir net
iš jų sudarė knygą. Ten matom, kad labai dažnai
garsenybės, žymūs žmonės mirdami elgiasi ir kalba-
si kaip paprasti silpni žmoneliai.

* * *

1821 m. generolas Mortolonas atėjęs pasvei-
kiati Napoleoną su naujais metais gavo tokį oficia-
lų pranešimą:

«Prancūzijos imperatorius Napoleonas I mi-
rė 1821 m. po sunkios ir ilgos ligos, apie ką laikau
reikalingu pranešti Didžios Britanijos imperatoriui.

— Kai aš mirsiu, — pasakė sergantis impe-
ratorius — užpildykite tą vietą, kur palikta. datai,
pasirašykite ir atiduokite gubernatoriui.

Matot, svarbiausias šio mirštančio žmogaus
rūpesnis buvo mirti imperatorium.

Napoleono maršalas Nejus taip pat rūpinosi
mirdamas titulu. Jis paskutinį savo laišką parašė:
«Maskvos kunigaikštis maršalas Nejus».

Didžiosios prancūzų revoliucijos veikėjas pra-
šo, kad ant jo paminklo, kurį jo nuomone būtinai
ainiai turi pastatyti, būtų parašyta: «Čia ilsisi žmo-
gus, kuris turi didelių nuopelnų tėvynei».

Atsisveikinimai su šia ašarų pakalne kar-
tais net juokingi. Štai filosofas Fejerebachas pasku-
tiniam laiške rūpinas savo žieminio palto kailiuku,
apykakle ir smulkmeniškai nurodo kaip ją saugoti.

O garsus madų saliono įkūrėjas Vortas mir-
damas drebančia ranka parašė: «kiek galima plates
nes padary: it rankoves».

Volteras, garsus cinikas, kurs viską neigė
ir netikėjo, mirdamas tačiau rašė: «Aš mirštu ir mel-
džiu Aukščiausįjį atleisti, jaučiu pagarbą ir prisiriši
mą draugams ir užmirštu neapykantą priešams».

Tai ateisto žodžiai. Žmogus, kuris tyčiojosi
iš tikybos ir aistringai reapkentė savo priešų mir-
damas kitaip prašneko.

Gete buvo tikintis. Ir dvi dienas prieš mir-
tį jis rašė Humboltui:

«Mintis apie mirtį manęs negązdina, nes aš
tikiu, kad mūsų dvasia nesunaikinama ir nemirštan-
ti. Ji panaši į saulę: mums tik atrodo, kad ji nusi-
leidžia, tuo tarpu ji am inai kelianja ir amžinai švie-
čia».

O Arturas Šnicleris, rašytojas buvo ateistas
ir toks pat liko lig paskutiniai minutei.

«Aš žinau, — rašė jis, — kad mano mirtis
bendroj gamtos ekonomijoje neturi daugiau reikšmės,
kaip ties manim žvimbiančio uodo mirtis, ir kad aš
turiu tokį pat pamatą laikyti save nemirtingu, kaip
ir tas uodas. Kai aš mirsiu, bus viskas man baig-
ta, ir fizišku ir dvasišku žvilgsniu. Dėl to aš jokių
iluzijų neturiu».

O Oskaro Ualdo paskutinis rūpesnis buvo,
kad jis nebegalės daugiau valgyti kažkokių «eseksio
dešrėlių su krienuais». Jam daugiau niekas nerūpė-
jo. Garsus chirurgas Bilrotas rašė: «Viskas baigta,
aš pasiruošęs važiuoti. Mirties galia atlikti savo ope-
raciją ir aš net jos asistentu nebegaliu būti».

Kompozitorius Verdi šaukė mirtį, kad ji nu-
trauktų jo kančias: «Tegul ji ateina ir perpiauna
giją, rišančią mane su gyvenimu. Aš nebegaliu...
O garsusis Pučini, tik nesenai miręs, kai pajuto, kad
artinas agonija, parašė: «Aš pasiruošęs».

Marija — Terezija, Austrijos karalienė, išsė
dėjus soste 50 m. mirdama graudenos, kad jai nepa-
vyko užbaigti kaž kokį «gerų papročių statutą».

Lesingas svajoja apie mirties atidėjimą, jo
galvoj esą daug planų: «Aš taip dirbčiau, kad diena
būtų kaip menuo, menuo kaip metai. O kai baigčiau
tragedija, pasakyčiau: «dabar gali ateiti...»

Bet neišsipildė dramaturgo svajonės, jis tuoj
po to mirė.

Gilijotina nužudyta Tereza de Stenvil pasku-
tiniam laiške rašė: «Jei turėčiau bent vieną valandą
laiko, aš veidrodžio skeveldra nupiaučiau sau kasas,
kad budelis negalėtų už jų laikyti mano galvą».

Garsusis premijų įsteigėjas ir dinamito išra-
dėjas Nobelis prieš mirtį rašė: «Kad likimas man
dar vienus metus dovanotų, aš mesčiau savo dinami-
tą ir išimtinai propaguočiau taiką».

Garsus Pietų ašigalio tyrinėtojas Škotas ma-
tyt jau stingstančia ranka pradėjo rašyt laišką, pa-
rašė: «Mano žmonai», bet vėliau užbraukė ir para-
šė: «našlei».

O viena įsimylėjus mergina, kurią meilužis
apleido, nusižudydama savo mylimajam parašė: My-
limas Leonai, aš tuojau išgersiu nuodų: gyventi dau-
giau nebenoriu. Meldžiu tave, atei į laidotuves —
ir duok man paskutinį bučinį. Aš noriu, kad prieš
tai, kai mane užkas į žemes, tu paskutinis mane pa-
bučiuotum».

* * *

Nenori, nė vienas nenori mirti. Labai drą-
sūs ir griežti gyvenime žmonės, darosi paprasti ir
silpni kai pavato besierfinančią mirtį.

Pietų Amerikos Lietuviai!

14

Visus Pietų Amerikos Lietuvius sveikina mažas būrelis lietuvių, kurie yra iš Latvijos pakviesti į Lietuvą pavasaroti. Už tai mes esame dėkingi Draugijai Užsienio Lietuviams Remti. Mes ištariam Jums didelę užuojautą, kad Jūs Amerikos lietuviai negalit viešėti mūsų tėvynėje — Lietuvoj. Mes esame mažas būrelis lietuvių, apie trisdešimt vaikų. Mums yra visiems malonu, kad galim linksmintis ir gyventi Lietuvoj, beto, dar mes po Lietuvą ekskursuojam ir lankom istoriskas vietas. Mums čia yra taip gerai, kad daugiau nenorim važiuoti į savo anksčiau gyvenančias vietas. Mes čia jaučiames, kaip savo namuose, nes užsieny nėra tokia didelė tėvynės meilė. Tėvynėj gražu gyventi, kad būtų ir neturtingiausias žmogus. Ir mes tokie beveik ir esame, nes turtingesnius Draugija nekvieta viešėti Lietuvoj. Mus čia valgidina labai gerai, net penkis kartus į dieną, maudomės Lietuvos didžiausioje upėje — Nemune. Gražu, gražu mūs Lietuvoj.

(Pasirašė) L. Rapytė, K. Gžimalauskas, K. Markevičius, L. Kabakas, J. Graužinis, J. Marcinkevičius, K. Bugavičius, A. Balčiūnas, G. Ratkevičiūtė, A. Stonis, V. Truškauskas, Gineika, P. Grigaliūnas, B. Jacevičius, S. Pranckūnaitė ir L. Kežulytė.

Lietuva, Gelgaudiškis,
birželio mėn. 26 d. 1935 m.

* * *

Brangūs Jaunieji Broliukai ir Sesutės!

Brazilijos «Dr. Vinco Kudirkos» mokyklos mokiniai perskaitę Jūsų, Mažieji Broliukai ir Sesutės prisiųstą P. Amerikos lietuviams pasveikinimą nudžiugome, kad Jūs Latvijos Jaunieji Lietuviai turite laimės Tėvynėj—Lietuvoj pavėšėti ir pasidžiaugti mūsų šalies grožybėmis aplankyti žymesnes istoriskas vietas, pasisemti daugiau Tėvynės meilės ir grįžus atgal maloniais įspūdžiais pasidalinti su broliukais ir sesutėmis, likusiais užsieny. Mes taip pat visa širdimi trokštame išvysti mūsų brangią Tėvynę, tačiau, deja, esame per daug toli ir nedrįstame net apie tai kai kada pasvajoti. O taip norėtume pamatyti mūsų gražiąją laikinąją sostinę — Kauną, Tautos didvyrių — Dariaus ir Girėno karstus, pasimaudyti upių tėvely — Nemune ir daug, daug kitko. Tačiau turime tenkintis vien mūsų mylimųjų tėvelių ir mokytojų pasakojimais, kuriuos atidžiai klausome mokykloj per pamokas.

Bet mes linksmi ir džiugaujame, kad Jūs esate šią vasarą laimingi ir turėsite ilgai gražių prisiminimų iš brangios mūsų Tėvynės — Lietuvos. Tad linkėme Mažiesiems Lietuviams stiprėti Tėvynės meilėje ir užaugti pavyzdingais Tautos sūnumis.

Už kilnų prisiminimą mus ir pasveikinimą nuoširdžiai dėkojame.

Su gilia pagarba:

(Pasirašė) St. Ambrozevičius, Alb. Grabauskaitė, Vyt. Mažietis, Ona Nizevičiūtė, Kaz. Juodževičius, Elz. Šlapelytė, Alb. Paškauskaitė, J. Pikūnas, J. Kublickas, Ig. Ripinskaitė, J. Balčiūnas, Alf. Junokas, J. Sadauskas, St. Butrimaitė, Br. Lenčiauskaitė.

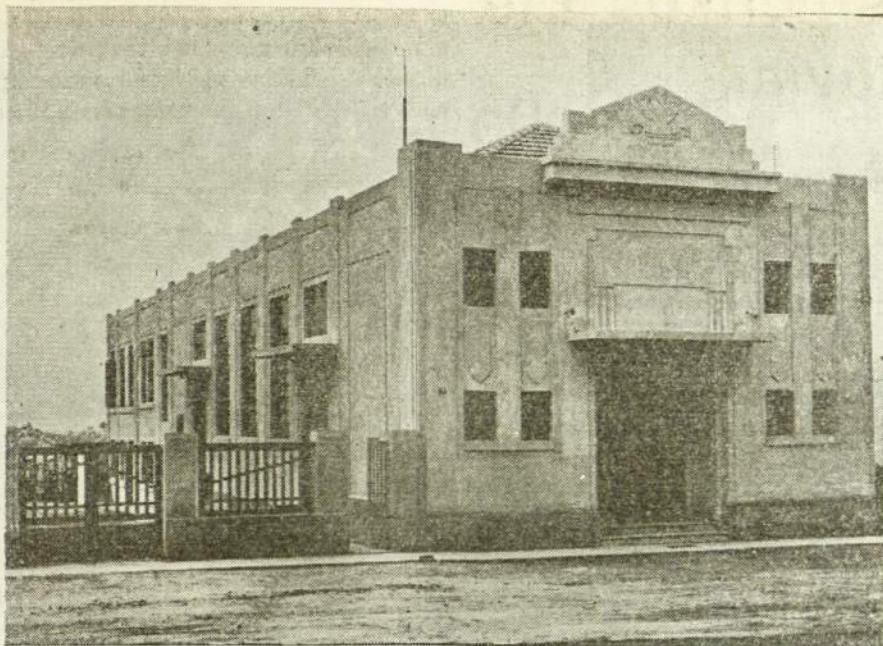
* * *

(Tęsinys iš 4 puslapio.)

P. Konsulas Dr. P. Mačiulis žadėjo rūmų pastatymui, Lietuvos Vyriausybės paramą bet mokyklai žemės sklypo nupirkimui turėjo rūpintis mokyklos komitetas. 1933-ųjų metų gale šalies gyvenimas gerėjo, o tuo gerėjo ir žmonių ekonominė būklė. Tad mokyklos Komitetas, dar kartą iškėlė šį jau senai pribrendusį rūmų statymo klausimą, kuris šiuo metu rado didesnę pritarimą.

Tų pat metų gale, gruodžio mėnesį, komiteto iniciatyva iš mokyklos mokinių tėvų buvo sudarytas sklypo užpirkimo «Fondas», į kurį įėjo pirmininku A. Serbenta, vice-pirmininku A. Jaruševičius, sekretorium J. Juodgudis ir išdinin. šios mokyklos vedėjas mok. V. V. Nalivaika. «Fondo» tikslas buvo surinkti aukomis reikalingą pinigų sumą. Šiame darbe pasižadėjo padėti ir kitos organizacijos, kurioms «Fondas» tuč tuojaus išsiuntinėjo aukų lapus. Pats tėvų komitetas ėmėsi aukų rinkti. Mokes ir kituose rajonuose aukų rinkimo tinklas buvo užmegstas. Aukų rinkimas nelabai sklandžiai ėjo, nes ne visos pasižadėjusios organizacijos prisidėjo, išskyrus jaunimo organizaciją «Viltis», kuri, neskaitant narių nuoširdaus darbo, pinigais surinko arti 2.000 milreisų. Be to, mūsų žmonės senu įpratimu į viską žiūri abejojančiai, kol nemato apčiuopiamų vaisių. Buvo net ir tokių, kurie ta darbą grovė.

Tai matydamas mokyklos tėvų komitetas nutarė kreiptis į Užsienio Lietuviams Remti Draugiją, prašant 5.000 litų pašalpos mokyklos sklypo užpirkimui. Po dviejų mėnesių, per Lietuvos Konsulatą, «Fondas» gavo iš Draugijos prašytus 5.000 litų, kurie vietine valiuta sudarė arti dvylikos tūkstančių milreisų. Turėdamas «Fondas» tokią pinigų sumą, dar truputį pridėjęs iš surinktų aukų, nupirko gražų žemės sklypą. P. Konsulas išrūpino iš Lietuvos Vyriausybės ankiečiau žadėtą statybai paramą, komitetas spėjo sklypą apsitverti ir, viltiečiams padedant,

«Dr. Vinco Kudirkos» v. liet. pr. mokyklos Nanjjeji Rūmai.

pradėjo ruošti statybos darbus: lyginti sklypą, kasti fundamentui žemes t. p.

Daugiausia tėvams teko atlikti šiuos darbus daug padėjo ir „Vilties“ S-gos Mokos skyriaus jaunimas kuris dirbo su atsidavimu, nes jautė šiam rajone rūmų reikalingumą ir naudą.

Tuo tarpu kita jaunimo dalis — sportininkai vengė bet kiek prisidėti. Tiesa, surengė vieną vakarą sklypo užpirkimo naudai, kurio pelną, kaip teko sužinoti, dar ir šiandien mokyklos kason neįnešė. Už tai visų pirma turime būti dėkingi Užsienio Lietuviams Remti Draugijai, kuri tinkamai įvertino šį kilnų tėvų užsimojimą ir, suteikė piniginę paramą sklypui įsigyti, ir Lietuvos Vyriausybei, davusiai lėšas rūmų statybai.

Mokyklos rūmai dabar atrodo lyg ir baigti statyti, bet daug dar prie jų reikalinga pridėti darbo ir pinigų iki galutinio užbaigimo. Visa tai gula ant mokyklos tėvų pečių.

«Dr. V. Kudirkos» v. mokykla šiemet minėjo savo gyvavimo šešių metų sukaktį jau nuosavojo pastogėj. Be mokyklos ir kitų kultūrinių pramogų rūmai naudojami sekmadieniais, šokių vakarams, kas labai žemina mokyklos autoritetą nes retas vakaras praeina be triukšmo, be peštynių ir be policijos įsikišimo. Tiek mes darbo, triūso įdėję turėtume tuos rūmus daugiau saugoti, remti ne tik medžiaginiais bet ir moraliais, kad tie rūmai būtų mums tikru kultūros židinėliu, kuriame niekuomet negestų Tėvynės meilės ugnelė ir keltų lietuvių tarpo tautišką susipratimą. Kad sekmadienį vakarais vietoje «Fox-trotų», «tangų», «rancherų» ir kitų mums visai sve-

timų dalykų, būtų laikomos paskaitos, skambėtų lietuviška daina koncertai ir bendrai lietuviškas menas. Tik tada rūmai bus tikru mūsų kultūriniu centru ir neišsemiamu tautiško susipratimo šaltiniu, kuriuo galės kiekvienas lietuvis atgaivinti savo silpstančią sielą, ypač priaugantis jaunimas, kuris po keliolikos, net po kelių metų stas mūsų vieton dirbti naudingą darbą mūsų kolonijos garbei ir gerovei.

Bendradarbis.

* * *

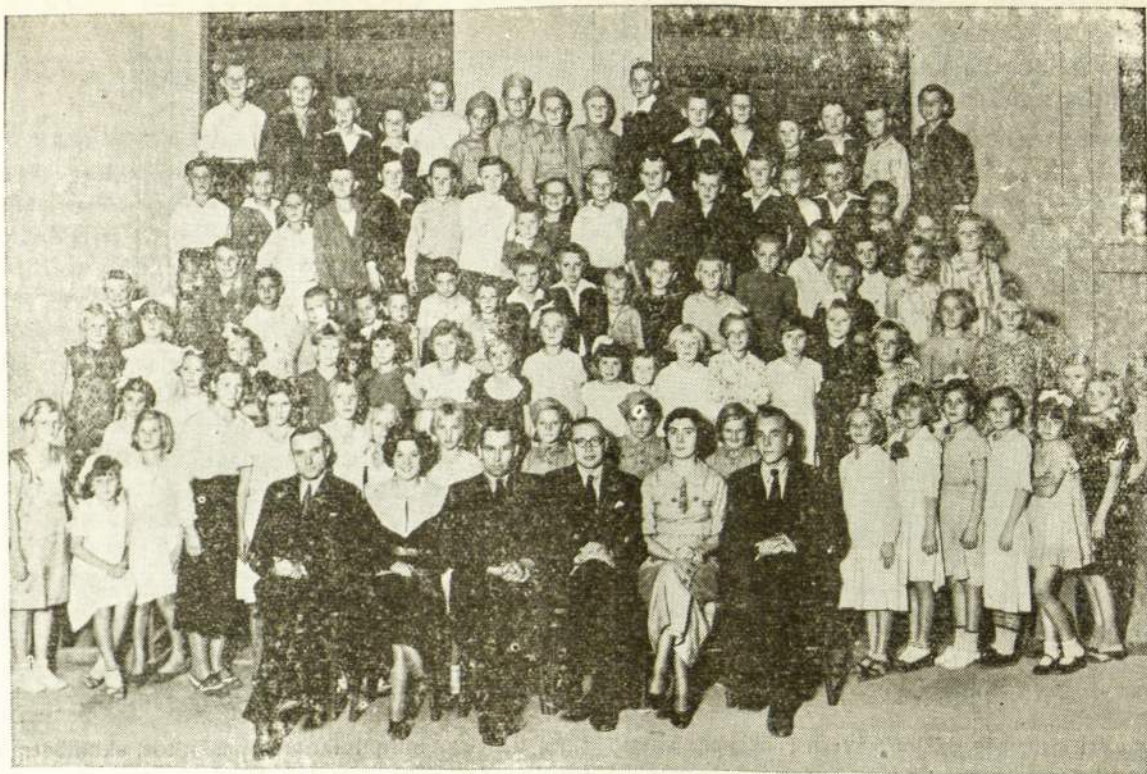
J. Stankūnas.

Lietuviu Tautos menas.

Šiuo rašiniu noriu prabilti įbrangų jaunimą taip svarbiais ir užmirštais klausymais, būtent: kančių muzikos atgaivinimo, tautosakos, tautodailės (tautiškų rankdarbių, drožinių ir kt.) rinkimo ir jų propagandos bei mokymosi, reikalu.

Lietuvoj šituo klausimu rūpinasi atitinkamos įstaigos, visur ir visada propaguojama, todėl ir mes neturime atsilikti, o ypatingai dar išivijoj. Juk nepadarytų mums gėdos viešai pasirodžius su kančių muzikos koncertais, suruošus mūsų tautos meno parodėlę ir pan. Mes esame Lietuvos medžio šakelės, kur turime ne vien giminytės ryšius turėti, bet ir maitinti savo sielą lietuvišku peniu, kad nesudžiūtų, o žaliuotų ir lietuviškius vaisius išduotų.

Būdami Lietuvos tikri sūnūs ir dukros, turėdami tas pačias lietuvių gimtas savybes, norė-
g-

«Dr. V. Kudirkos» v. mokyklos mokiniai su vadovybe, iš kairės dešinėn: sėdi K-to pirm. A. Serbenta, mokytojas Nair A. de Campos, Liet. Konsulas p. P. Steponaitis, ved. jas mokytoja V. V. Nalivaika, mokytoja Elza P. de Mattos, ir dabr. vedėjas mokytojas P. Korsakas.

vendami toli nuo Lietuvos atskirti, skirtingose sąlygose, nepameskim jų, bet parodykim svetintaučiams, kad mes turime brangių dvasios turtų, įvertinam juos ir neparsiduodame svetimumui.

Kas gi gali poetingiau nusiteikti, kaip kad senesnių kartų lietuvių tauta «dainių šalies» tauta, kuri tiek daug turėjo gražių, įvairių papročių, apeigų, dainų lydimų skaisčios nuotaikos padiktuočių.

Gražu aikiiai, malonu širdžiai matant Lietuvos vaikų puikius tautiškos dirbinius: drožinius, prie kryžių, koplytėlių, verpstukų, kultuvių ir kt. Koks spalvų darnumas, harmonija, simetrija!

Tik poetingos nuotaikos tauta gali tai padaryti. Tai gi šitas visas brangus turtas žengia kas dieną į kapus. Tad nors pavėluotai reikia ištiesu frontu jaunimui perimti iš savo tėvų, senelių šį dvasios lobį ir atgaivinti ta meno gadynė, nes paskiau jau nieko neliks mumyse savo.

Dabar iš eilės pākalbėsime apie mūsų tautinį styginį instrumentą kankles.

1. Kanklių gadynė.

Daina negyveno viena. Ji tuoj iššaukė sau amžiną palydovę muziką. Juo ramesnės, jantres-

nės nuotaikos tautai, juo švelnesnių balsų sau savatavojo muzikos instrumentu. Pavyzdin žiburi kivarų tauta teturi sau muzikos instrumentu medinį «bugną» lazdelėm mušamą.

Mūsų gi tautai jau nuo Ringaudo laikų minimos Kanklės, lengvo, jautraus, malonaus balselio tautinės muzikos instrumentas, kurį mini ir žemaičių mitologija.

(Bus daugiau)

* * *

Padėka.

L. Stanovičiui, J. Stankūnui ir Vl. Ogževai, prisidėjusiems prie «Dr. V. Kudirkos» v. mokyklos šešių metų sukakties paminėjo vakaro programos išpildymo š. m. rugpiūčio mėn. 10 d., nuoširdžiai dėkojame.

Tėvų Komitetas.

Skaityk ir platink vienintėli Pietu Amerikoj žurnalą „VILTIS“

«Dr. V. Kudirkos» v. liet. pr. mokyklos vedėjas
mokyt. V. V. Nalivaika.

Vincas Vytautas Nalivaika gimęs ir augęs okupuotam Vilniaus krašte. Mokėsi Vilniaus Lietuvių Švietimo D-jos «Rytas» Mokytojų Seminarijoje. Jam esant paskutiniame kurse 1927 m. okupantų valdžia uždarė Liet. Mokytojų Seminariją. Po to, tais pačiais metais Liet. Švietimo D-jos «Rytas» buvo paskirtas mokytoju. Šį jam pavestą darbą dirbo iki 1930 metų balandžio mėn. 4 d.

Vilniaus krašte šalia pedagoginio darbo pasižymėjo kaip veiklus Okupuotoj Lietuvoj visuomenės veikėjas.

Už visuomeninį lietuvių darbą ne kartą teko nuo okupantų nukentėti ir pasėdėti kalėjime, iš kurio išėjęs vėl energingai imdavosi idėjinio darbo skleistį pavergtų brolių tarpe tautišką lietuvių susipratimą. Už tai okupantai dar griežčiau ėmė jį persekioti, o 1930 met. birželio mėn. 4 d. dėl šių aplinkybių teko net apleisti gimtinį Vilniaus kraštą ir atsikvėpti Laisvojoje Lietuvoje.

Nepriklausomoje Lietuvoje V. V. Nalivaika buvo paskirtas į Nepilnamečių Nusikaltėlių Drausmės ir Auklėjimo Įstaigą eiti auklėtojo pareigas. Čia Nepriklausomoje Lietuvoje, baigė mokytojų seminariją. 1933 m. lapkričio mėn. 17 d. Lietuvos Užsienio Reikalų Ministerijos paskirimu atvažiavo į São Paulo mokytoju. Liet. Konsulo buvo paskirtas «Dr. V. Kudirkos» vardo liet. pradž. mokyklos vedėju.

Mok. V. V. Nalivaika atvyko, kaip tik tuo laikotarpiu, kada mokyklos rūmų statymo klausimas buvo jau galutinai pribrendęs. Tad, energingai ėmėsi šiam darbui vadovauti rinkant aukas sklypo užpirkimo «Fondui» ir tarkant visus einamuosius reikalus.

«Dr. V. Kudirkos» v. liet. pr. mokyklos tėvų kom.
pirmin. A. Serbenta.

Antanas Serbenta turėdamas 17 m. amžiaus apleido savo mylimą tėvynę Lietuvą, nutraukdamas pradėtą mokslą ir kartu su savo tėveliais 1927 m. atvyko Brazilijon. Apsistojo S. Paulo mieste. Gyvendamas S. Pauly pradėjo domėtis lietuvių visuomeniniu bei organizaciniu gyvenimu. Daug kreipė dėmesio į kilusį lietuvių mokyklos steigimo klausimą. 1929 m. įsteigus 1-ją mokyklą A. Serbenta buvo išrinktas tėvų komiteto sekretorium. Sąžiningai eidamas jam pavestas pareigas, mokyklos tėvų ir kitų žmonių tarpe įgijo simpatijų ir pasitikėjimo. 1933 m. sudarant mokyklos sklypo užpirkimo Fondą, išrinktas jo pirmininku. 1934 m. A. Serbenta įpareigojamas tėvų k-to pirmininku. Šias pareigas ir dabar tebeina. Galima pasakyti — tai vienintelis daugiausiai pasidarbavęs mokyklos gerovei žmogus. Be to, A. Serbenta dirba «Vilties» S-gos Mokos skyriuje sekretorium.

* * *

Taip pat buvo įsteigęs suaugusiems vakarinius kursus ir dėstė lietuvių kalbos pamokas. Šalia visų šių darbų neužmiršo ir jaunimo organizacijos — «Viltis», kurios šiais metais yra Centro V-bos pirmininkas. Ypač daug pasidarbavo Mokos skyriuje, kuriame nuo įsteigimo dienos buvo pirmininku. Š. m. liepos mėn. 5 d. išvyko Lietuvon atstovauti Pasaulio Lietuvių Kongrese: Br. Liet. Jaun. S-gą «Viltis», S. Paulo Lietuvių R. K. Šv. Juozapo Bendrojo menę, Ūkininkų Draugiją «Grūdas» ir «Dr. V. Kudirkos» v. liet. pr. mokyklą. Be to dar pažadėjo Lietuvoj rūpintis ir kitais reikalais.

Mūsų Kolonijos Gyvenimas

PRAVAŽIAVO P. AUKŠTUOLIS.

Š. m. rugpiūčio mėn. 19 d., anglų laivu «Alcantara», pro Santos uostą pravažiavo J. E. Lietuvos Įgaliotas Ministeris Pietų Amerikai p. Jonas Aukštuolis su poniu. Ponas ministeris vyksta į Rio de Janeiro įteikti kredencialus Brazilijos Respublikos Prezidentui dr. Getulio Vargas.

Santos uoste p. ministerį pasitiko ir sveikino kolonijos vardu einąs Lietuvos konsulo São Paulo pareigas p. B. Steponaitis. Ministeris Aukštuolis su poniu, konsulo lydimi, apžiūrėjo visas įžymesnes Santos miesto ir pajūrio vietas. Kredencialus įteikus, p. ministeris pažadėjo aplankyti ir lietuvių koloniją São Paulo.

«DR. VINCO KUDIRKOS» V. MOKYKLOS SUKAKTUVĖS.

Š. m. rugpiūčio mėn. 2 d. sukako lygiai šeši metai kai buvo įsteigta pirmoji lietuvių mokykla São Paulo mieste, Mooca rajone. Ši mokykla buvo pavadinta Dr. Vinco Kudirkos vardu. Sukaktuvių proga, rugpiūčio mėn. 10 d., tos mokyklos salėje, įvyko paminėjimo vakaras. Vakaro programą paruošė ir išpildė šios mokyklos mokiniai. P. Stanevičiaus režisuojami, jie gražiai suvaidino du scenos vaizdelius: «Į mokyklą» ir «Jonuko liga». Brazilų mokytojų vadovaujamos, mergaitės pašoko baleta. Be to, tos mokyklos vedėjas mok. Korsakas gražiai išmokė mokyklos vaikus deklamuoti eiles. Programą pajvairino smuikininkas p. Ogžavaila, o p. Stankūnas jam okompanavo pianu.

Publikos buvo prisirinkusi pilnutėlė, erdvi mokyklos sale, kas parodo žmonių susipratimą ir domėjimąsi mokyklos gyvenimu. Į paminėjamą atsilankė ir einąs konsulo pareigas p. B. Steponaitis, kuris, mokyklos vadovybės prašomas šį paminėjamą atidarymą. Šventės atidarymo kalboje p. konsulas trumpai nušvietė Moocos mokyklos vystymąsi nuo dienos jos įsikūrimo iki paskutinių laikų, aiškino lietuviškų mokyklų reikšmę mūsų kolonijos gyvenime ir kvietė visus, ypač mokinių tėvus, daugiau bendradarbiauti su mokykla, padėti jai medžiaginiais ir moraliais. P. konsulo kalba palydėta trinkšmingu delnu plojimu.

Vaikučių programai pasibaigus, prasidėjo jaunimui skirta antra programos dalis — šokiai.

Vakaras praėjo labai gražiai. Visur buvo palaikoma tvarka. Moocos mokyklos tėvai savo gražiu pasirodymu, gali būti geru pavyzdžiu mūsų lietuviškam jaunimui.

Korespondentas.

GREIT MELSIMĖS SAVOJ, LIETUVIŠKOJ BAŽNYČIOJ.

Kaip žinome, kun. Suginto pastangomis São Paulo priemiesty, statoma pirmoji Pietų Amerikoje lietuvių katalikų bažnyčia. Pastaruoju metu bažnyčios darbai eina prie užbaigimo. Jau uždengtas stogas, baigiamas statyti gražus bažnyčios bokštas, statomos lubos. Trūksta įdėti duris, sudėti stiklus ir galutinai užbaigti kai kurias bažnyčios dalis.

Naujos bažnyčios šventinimas numatytas spalio mėn. Kunigas Sugintas dar teberenka šiam dideliui darbui aukas. Žmonės, matydami savos bažnyčios augimą, mielai šiam reikalui aukoja. Jie žino, kad ir Dievui pasimelsti daug geriau savo bažnyčioj, sava kalba.

Katalikas.

«VILTIES» S-GOS VILLA BELLOS SKYRIAUS VAKARAS.

Š. m. rugpiūčio mėn. 3 d. V. Belos sk surengė viešą vakarą «Lega Lombarda» salėj. Suvaidinta 3-jų veiksmų komedija: «Moderniška kaimo moteris» Gillai pamokinantis veikalas. Šiandien mes, lietuviai, perdaug garbinam modernišką dievaitį: gaudome svetimų papročių, meno, etiketo, o visa, — kas lietuvio sielai artima, brangu, kas per amžius mūsų liaudyje kurta, — neigiam, tolinamės, laikydami savo papročius meną senoviškais, nevykusiais. Šioje komedijoje ir matome tokią moterį — lietuvę.

Po vaidinimo įvyko bokso rungtynės, kuriose pasižymėjo vikrumu jaunas ir energingas lietuvis Adamavičius Balys.

Programa pavyko gana gerai. Po programos «Vilties» s-gos dudu orkestrui griežiant svečiai gražiai linksminosi iki 4 val. ryto. Pavykusi pramoga atsilankiusiems svečiams paliko puikų įspūdžių ir pageidavo daugiau panašių pasilinksminimų ruošti. Tad linkių pasisekimo Villos Bellos viltiečiams ugdant gražųjį lietuviškąjį meną.

Svečias

* * *

Padėka.

B. Adamavičiui, suruošusiam bokso rungtynes, ir kitiems padėjusiems surengti š. m. rugpiūčio mėn. 3 d. «Vilties» S-gos Vila Belos skyriaus vakarą reikiame padėką.

Vila Belos Skyrius.

SIUVĖJU DĖMESIUI

Duodame vyriškų ir moteriškų rūbų kirpimo pamokas labai prieinamomis sąlygomis.

JUOZAS IR STASYS ŠLIKTAI.

Siuvėjai — specialistai, diplomuoti Chmiellansko Kirpimo ir Siuvimo Akademijoje Kaune su ilgamete darbo praktika Lietuvoje ir S. Paulo.

Vyriškų rūbų kirpimo pamokos duodamos ant rua Duque de Caxias Nr. 6 — A; moteriškų — rua Conceição Nr. 79 — A. Ten pat siuvami, sulig naujausių madų vyriški ir moteriški rūbai. Didelis medžiagų pasirinkimas.

DĖMESIO!

Dip'lo nuotas siuvėjas lietuvis, su ilgą darbo praktika, atleka darbą sąžiningai ir gerai, kainos pigios.

Prašome įsitikinti!
Diplomuotas siuvėjas

G A L E C K I S.

S. Paulo, Rua Duque de Caxias 47

Telefono Nr. 4-1457.

Kiekvienas susipratęs lietuvis išėivis skaito

vienintėlį Brazilijos lietuvių laikraštį
«LIETUVIS».

«LIETUVIS» yra didžiausias, rimčiausias ir įdomiausias, nepartinis lietuvių savaitraštis netik Brazilijoje, bet ir visoje Pietų Amerikoje.

JIS YRA PIGIAUSIAS, nes kainuoja metams tik 10 milreisu, pusmečiui 6\$000 ir atskiriems mėnesiams po 1\$000. Į Lietuvą metams 20\$000, pusmečiui 10\$000. Į visas Amerikos valstybes metams tik 15\$000, pusmečiui 8\$000.

Jei dar nesi «LIETUVIO» prenumeratorius, tai nieko nelaukdams, užsisakyk jį sau ir savo giminėms bei pažįstamiems Lietuvoje, Amerikoje, Argentinoje ar kur kitur.

Užsisakęs «LIETUVI», kas savaitę turėsi daugybę žinių iš Lietuvos, viso pasaulio, Brazilijos, vietos lietuvių gyvenimo ir t. t. Tat pasiskubink! Pinigus siųsti šiuo adresu:

«LIETUVIS» Caixa Postal 1764
S. Paulo.

Dr. Adolpho Taubkin

A D V O K A T A S

(DIPLOMUOTAS S. PAULO FAKULTETO)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas salė 5. Telefonas 2-1629. Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak. Kalba lietuviškai.

JUNIME, tavo jauna dvasia vi-

suomet reikalauja peno. Tu gyveni ne vien kūnu, bet ir siela. Tu privalai maitinti savo dvasią lietuvišku spaudintu žodžiu. Nieko nelaukdams užsisakyk vienintėlį Pietų Amerikoje jaunimo žurnalą «VILTIS».

Tu jame rasi visada daug naudingų pasiskaitymų, apysakų gražių vaizdelių iš savo gimtinės ir kitų kraštų, daug įdomių ir pamo kinančių straipsnių, eilėraščių, juokų ir kt.

«VILTIS» metams kainuoja tik 8\$000, pusmečiui 5\$000. Į Lietuvą — metams 15\$000 pusmečiui 8\$000. Į visas Amerikos valstybes — metams 12\$000, pusmečiui 6\$000.

Pinigus siųsti „Viltis“ caixa postal 1764
S. Paulo.

Redakcijos ir Administracijos adresas: rua Bandeirantes, 92 S. Paulo.

Vokiečių fotografijų įstaiga „BERNARDO“

Įsteigta 1890 metais

Atieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinime, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyks ta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano, 111 (senas n. 103)
Tel. 4-5576 S. Paulo.

WILLA ZELINA

AUKŠTA VIETA, GERAS ORAS, PLAČIOS GATVĖS, SVEIKAS VANDUO, ELEKTROS ŠVIESTA, LIETUVIŲ BAŽNYČIA IR T.T. BONDŽIŲ, AUTOBUSŲ IR TRAUKINIŲ SUSISIEKIMAS SKUBEKIT. ISIGYTI NUOSAVĄ ŽEMĖS SKLYPĄ! DUODAMA MATERIOLAS IŠSIMOKĖJIMUI, DAR YRA ŽEMĖS PO 10#000 UŽ M² ILGAM IŠSIMOKĖJIMUI. TEIRIAUTISI PRACA ANTONIO PRADO N° 3 SOB. TELEPHONE 2-5023

VIETOJE:
 PAS KARLOS KORKISCHKO
 AV. ZELINA N° 33
 ŽEMĖS SAVININKAS CLAUDIO MONTEIRO SOARES.